

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta, ve věci

žalobce: **V. H.**
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně
advokátem
se sídlem AK Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2018, č. j. KUKHK-24540/DS/2018/Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci bude po právní moci tohoto rozsudku vrácen přeplatek na soudním poplatku ve výši 1.000,-Kč.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 22. 5. 2018, č. j. MUTN 48078/2018, sp. zn.: 2018/1993/SPR/POZ/ZA, a toto potvrdil. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím bylo rozhodnuto o zamítnutí žalobcových námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a záznam potvrzen. Následkem zmíněného rozhodnutí bylo pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z ustanovení § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce napadl shora označené rozhodnutí žalovaného včas podanou správní žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

II. Obsah žaloby

2. V úvodu žalobních námitek žalobce brojil proti tomu, že žalovaný při rozhodování dané věci ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů v obdobných věcech. Přílohou jeho doplněného odvolání totiž bylo i rozhodnutí odvolacího správního orgánu, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve shodné věci. Z něho jednoznačně vyplývá, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
3. Z dalších rozhodnutí stejného odvolacího správního orgánu (Krajský úřad Moravskoslezského kraje) ve věcech shodných či obdobných rozhodnutí (viz ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, či ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014), vyplývá ustálenost práce odvolacího správního orgánu, a to hlavně ve skutečnosti, že odvolací správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body.
4. Obdobný postup vyplývá i z rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám. BH/3, kdy tento prvoinstanční správní orgán odmazal dva konkrétní záznamy z bodového hodnocení, které byly učiněny na základě nezpůsobilých podkladů.
5. Z uvedeného žalobce dovozoval, že v souladu se zásadou legitimního očekávání by měly správní orgány postupovat a rozhodovat ve věcech se shodnými či obdobnými znaky shodně. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsáním způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost je narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.
6. V dalším okruhu žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nejprve obecně poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku), která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle žalobce by z rozhodnutí měly

být patrný údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakéhokoli orgánu veřejné moci.

7. Žalobce dále poukázal na několik situací týkajících se protiprávních jednání přestupců (konkrétně překročení nejvyšší povolené rychlosti, neřízení se dopravními značkami a signály, nepřipoutání se bezpečnostními pásy) a uvedl úvahy, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou nedostatečné. Rovněž musí být z rozhodnutí naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.

K jednotlivým pokutovým blokům ve své věci pak uvedl žalobce následující námitky:

8. **Pokutovému bloku ze dne 28. 2. 2018** vytýkal, že: *„V kolonkách č. 1 – 4 není přesně zjištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.“*

V kolonce č. 5 není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, kdy zde není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Dále v inkriminovaném rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný resp. uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkového jednání tak, jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z toho není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 18, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.

V kolonce č. 6 je opět uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit a pouze vyplývá jednoznačné označení paragrafu § konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím také potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.

V kolonce č. 7 není jednoznačně uvedeno, zda se jednalo o zavinění nedbalostí či úmyslné.

V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí či není úplný.

V kolonkách č. 9 – 11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu zde není prozkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřejmý popis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.“

9. Proti pokutovému bloku ze dne 7. 5. 2015 (v žalobě uvedeného pod bodem c ii/) brojil žalobce takto:

„V kolonkách č. 1 – 4 není přesně zajištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.“

V kolonce č. 5 není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, kdy zde není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Dále v inkriminovaném rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný resp. uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkového jednání tak, jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z toho není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 18, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.

V kolonce č. 6 je opět uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit a pouze vyplývá jednoznačné označení paragrafu § konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím také potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.

V kolonce č. 7 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.

V kolonkách č. 8 – 9 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu zde není prozkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřejmý popis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.“

10. Proti pokutovému bloku ze dne 7. 5. 2015 (v žalobě uvedeného pod bodem c iii/, k tomu ještě dále) brojil žalobce takto:

V kolonkách č. 1 – 4 není přesně zjištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsané požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.

V kolonce č. 5 není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, kdy zde není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Dále v inkriminovaném rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný resp. uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkového jednání tak, jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z toho není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 18, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.

V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit a opět vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu § konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím také potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.

V kolonce č. 7 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.

V kolonkách č. 8 – 9 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu zde není prozkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřejmý popis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.“

11. Již v tuto chvíli třeba konstatovat, že shora uvedené námitky proti pokutovým blokům jsou natolik obecné povahy, že je možno je uplatňovat proti jakémukoliv pokutovému bloku, bez ohledu na jeho skutečný obsah. Svědčí o tom ostatně i skutečnost, že byt jsou v přezkoumávané věci napadány celkem 3 pokutové bloky, 3 věci, jsou v nich specifikovány tři deliktní jednání, uplatnil žalobce proti pokutovému bloku ze dne 27. 2. 2015 stejné námitky, jako proti pokutovému bloku ze dne 7. 5. 2015. Pouze jaksi pozapomněl upravit (z formální stránky) správný datum jeho vydání.
12. A žalobce pokračoval s tím, že:

„Žalobce zpochybňuje způsoblost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec

vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud ČR v rozhodnutí č. j. 4 As 127/2014 – 39.

Na základě výše uvedených skutečností a výtek, ke každému konkrétnímu záznamu v bodovém hodnocení žalobce, se žalobce domáhá, aby se věcně a místně příslušný soud zabýval otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Toto by měl příslušný soud zejména s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 4 As 127/2014 – 39, ze kterého mimo jiné vyplývá: „S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možné přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec „vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 28. 2. 2018, 7. 5. 2015, 27. 2. 2015.“

13. Vzhledem k uvedenému žalobce navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě.

14. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 1. 10. 2018. V něm se předně odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že se v něm věci podrobně zabýval. Dále konstatoval, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně byly žalobci podané písemné námitky jako neodůvodněné zamítnuty a provedený záznam o dosažení 12 bodů v registru řidičů podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu potvrzen. Žalovaný dospěl k závěru, že podklady pro záznam bodů, tj. oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, rozhodnutí o přestupku a kopie pokutových bloků splňují náležitosti pro záznam bodů, počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům, rozhodnutí jsou pravomocná. Poté rozvedl všechny podklady, na základě nichž byly záznamy bodů provedeny, včetně těch, které rozporoval žalobce, a to:

1. Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne **28. 2. 2018**, přestupek dle §125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu – překročení nevyšší povolené rychlosti. Rozhodla PČR Pardubice, č. j.: KRPE-18553/PŘ-2018-1700DP - **2 body**.
2. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **7. 5. 2015**, přestupek dle §125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. o silničním provozu – překročení povolené rychlosti. Rozhodla Městská policie Trutnov, č. j. 4656/2015/MP - **2 body**.
3. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **27. 2. 2015**, přestupek dle §125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu – překročení povolené rychlosti. Rozhodla PČR DI Jičín, č. j. KRPH-20670/PŘ-2015-050406 - **2 body**.

15. Žalovaný v rámci odvolacího řízení přezkoumal předložené pokutové bloky a dospěl k závěru, že pokutové bloky č. B 0289960 série: AB/2017 ze dne 28. 2. 2018, F 1075785 série: HF/2014 ze dne 7. 5. 2015 a D 0926943 série: FD/2013 ze dne 27. 2. 2015 jsou vyplněny řádně ve všech kolonkách a že veškeré pokutové bloky jsou plně v souladu s příslušným Oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení. Pokutové bloky jsou opatřeny razítkem zmocněného orgánu, podpisem přestupce /žalobce/ a úřední osoby. Nejedná se tedy o nezpůsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů.
16. Dle názoru žalovaného splňuje uvedená specifikace přestupkového jednání požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na pokutovém bloku uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na pokutovém bloku identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán.
17. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaújatě, napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem. Vzhledem k tomu navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), a to bez nařízení jednání dle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s., když k takovému postupu udělili účastníci řízení souhlas postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Dospěl přitom k následujícím zjištěním a právním závěrům.
19. V první žalobní námitce žalobce vytýká žalovanému, že se nezabýval předloženými důkazními prostředky, konkrétně rozhodnutími jiných správních orgánů v obdobných věcech (Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek), přičemž první z uvedených rozhodnutí mělo být přílohou doplněného odvolání. K nim poukazoval na to, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, přitom připomenul zásadu legitimního očekávání.
20. K této námitce třeba předně uvést, že zmiňované rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, ale ani žádné jiné rozhodnutí či listina nebyly přílohou doplněného odvolání, jak je zřejmé z jeho průvodky elektronického podání ze dne 22. 6. 2018. Dále třeba konstatovat, že tato námitka je formulována ve zcela obecné rovině a bez jakékoli přímé souvislosti s osobou žalobce. Žalobce namítá, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by ale vyjádřil konkrétní spojitost těchto důkazních prostředků s jeho řízením a aniž by uvedl, v čem spatřuje souvislost s jeho věcí. Pouze na jasně a zřetelně formulované námitky ve vztahu k projednávané věci však může správní orgán a následně i správní soud konkrétně reagovat. V daném případě pak tedy lze pouze obecně uvést, že krajský soud neshledal, že by v nyní projednávaném případě postupovaly správní orgány jinak, než je obvyklou praxí, tj. že by neposuzovaly jednotlivé podklady pro záznam bodů v registru bodů u žalobce z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu. To posuzovaly detailně u každého

jednotlivého případu, jak vyplývá z podkladů založených ve správním spise a z odůvodnění rozhodnutí.

21. V dalším okruhu žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
22. K němu nutno připomenout, že pro dané řízení je zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
23. Rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny zde uváděné rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), na jehož závěry rovněž žalovaný mimo jiné odkazoval (viz strana sedmá žalovaného rozhodnutí), takto: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“
24. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“
25. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, čj. 5 As 76/2010-59).
26. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou

správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“

27. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

28. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. Č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“

29. Nutno konstatovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
30. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a že tedy není patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39.
31. Žalobce se však mylí, pokud z jím poukazovaného rozsudku dovozuje nepřipustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem [22], že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“
32. V nyní projednávané věci byly posuzovány podklady pro záznam bodů u žalobce do registru řidičů celkem ve třech případech přestupků spáchaných a projednaných v blokovém řízení, a to spáchaných ve dnech 28. 2. 2018, 7. 5. 2015 a 27. 2. 2015.
33. Krajský soud ověřil, že na pokutových blocích, na nichž jsou zaznamenány přestupky ze dne 28. 2. 2018, 7. 5. 2015 a 27. 2. 2015, je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo nebo datum narození a adresa jeho místa pobytu. Již tyto údaje jsou natolik konkrétní a úplné, že žalobce nelze zaměnit s jinou osobou. U přestupků spáchaných v roce 2015 je pak totožnost žalobce ověřena ještě dle občanského průkazu a řidičského průkazu, u přestupku spáchaného 28. 2. 2018 je totožnost žalobce ověřena lustrací z dokladu č. 208962357, blíže nespecifikovaného, ale jak již uvedeno vpředu, i bez toho není důvodu o identifikaci přestupce jakkoliv pochybovat. Ostatně žalobce svým podpisem stvrdil, že souhlasí s projednáním přestupku na místě. Ze všech pokutových bloků je zřejmé, kdy došlo ke spáchání přestupků, neboť kolonky pokutových bloků „doba, místo a popis přestupkového jednání“ jsou v tomto směru řádně vyplněny.
34. V případě přestupku spáchaného dne 28. 2. 2018 je místo spáchání přestupku specifikováno formou „Býšť čp. 133“, vozidlo registrační značkou x, v případě přestupku spáchaného dne 7. 5. 2015 je místo specifikováno jako „Úpice, ul. Regnerova, vozidlo Škoda Yeti registrační značkou x, bílá“ a v případě přestupku spáchaného dne 27. 2. 2015 je místo specifikováno jako „I/16, Kumburský Újezd u firmy Nadoz“.
35. Krajský soud tak ověřil, že na pokutových blocích jsou uvedeny specifikace míst spáchání shora uvedených přestupků, a to i s ohledem na jejich povahu zcela dostatečně. Pokud je na jednom z pokutových bloků uveden název obce a ulice bez č. p., ani tak zaznamenané

místo nemůže zpochybnit způsobilost takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Jestliže byl žalobce v obci uvedený na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaná registrační značka) porušil některou povinnost stanovenou uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. To žalobce ostatně ani netvrdí, kromě obecné námitky neuvedení přesnější specifikace místa spáchání přestupku. Ani v jednom z případů zároveň také nedoložil, že by byl postihován za protiprávní jednání spáchané na soukromém pozemku.

36. Pokud jde o přestupkové jednání, krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích je vyplněno nejen místo spáchání přestupku, ale i doba jeho spáchání (čas s přesností na minuty). Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 28. 2. 2018 je dále uvedeno „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb. – rychlost v obci 50/67/64 km/h“ a že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f4 z. č. 361/2000 Sb.“. Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 7. 5. 2015 je uvedeno „§ 18, odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb. – 64 km/h v úseku 50 km/h, +/- 3 km/h = 61 km/h“ a že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“. Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 27. 2. 2015 je dále uvedeno „rychlost v obci R 50/64/61 dle § 18/4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“.
37. Z uvedeného je zřejmé, že přestupková jednání byla ve všech zmíněných případech popsána zcela dostatečně. K tomu je nutno znovu připomenout a zdůraznit, že blokového řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění i zestručněného textu. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud (viz shora), při zohlednění specifik blokového řízení lze na pokutovém bloku možno přijmout i formulace strohé a zkratkovité. Dokonce se lze v určitých případech spokojit i jen s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, a to jestliže je z kombinace všech uvedených údajů patrné, jakého konkrétního druhu jednání se přestupce dopustil.
38. Pokud jde o použitou zkratku na některých pokutových blocích týkajících se překročení rychlosti v číselném formátu „50/67/64 či 50/64/61“, lze vzhledem k dalšímu obsahu bloků (ze dne 28. 2. 2018 a ze dne 27. 2. 2015) dospět k jednoznačnému závěru, že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkových jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, z něhož vyplývá, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci). Tři číslice uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v obci, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné odchylky měřicího zařízení. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován.

39. Shora popsané specifikace přestupkových jednání tedy splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.
40. Neobstojí ani námitka, že jde o vadnou právní kvalifikaci, když je na pokutových blocích v kolonce „Pokuta uložena za přestupek dle §“ uveden pouze údaj „125c/1f4 či 125c 1f4“. Zkrácenou formulaci příslušných ustanovení namísto jejich přesného vypsání jako „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb.“ lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a zcela srozumitelnou. I s ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu je nutno považovat takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku na pokutovém bloku za zcela dostačující.
41. Ani o věcné příslušnosti orgánu, který blokové pokuty vydal, nevznikají žádné pochybnosti. Na každém pokutovém bloku je otisk razítka Policie České republiky, přičemž jedním z úkolů těchto orgánů je odhalovat přestupky a oznamovat je následně orgánům příslušným k jejich projednání. V případě provádění kontrol na pozemních komunikacích pak není pochyb o tom, že se jedná o místo veřejně přístupné, a pokud Policie ČR na takové komunikaci provádí kontrolu projíždějících vozidel, jedná zcela v souladu se zákonem. Skutkové podstaty přestupků, za které byl žalobce sankcionován, se dotýkají porušení povinností účastníků provozu na pozemních komunikacích.
42. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.
43. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu ve výroku I. tohoto rozsudku jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

V. Náklady řízení

44. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly (viz výrok II. tohoto rozsudku).
45. Spolu se žalobou podal žalobce též návrh na přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 s.ř.s. Protože k rozhodnutí o něm bylo třeba posouzení správního spisu v rozsahu, který odpovídá přezkumu samotného napadeného rozhodnutí, rozhodl krajský soud veden zásadou hospodárnosti řízení přímo ve věci. Tento postup je v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu a není porušením § 56 odst. 1 s.ř.s.
46. Podle ust. § 10 odst. 1 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, „Soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Bylo-li na poplatku zapláceno více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek.“

47. Žalobce zaplatil dne 24. 9. 2018 na soudních poplatcích na účet Krajského soudu v Hradci Králové celkem částku 4.000,--Kč. Žaloba podléhala soudnímu poplatku ve výši 3.000,--Kč (viz položka 18, bod 2., písm. a/ Sazebníku poplatků zák. č. 549/1991 Sb.), návrh na vydání rozhodnutí o přiznání odkladného účinku podléhá poplatku ve výši 1.000,--Kč (viz položka 20 citovaného sazebníku). Protože ale bylo rozhodnuto vzhledem k okolnostem věci přímo o ní, stalo se rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku bezpředmětným. Vzhledem k tomu proto bude tento přeplatek 1.000,--Kč vrácen žalobci podle výše citovaného § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích po právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Hradci Králové (viz výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové dne 12. 10. 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu